



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK**

**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobce: **K. D.**, nar. X, X,

proti  
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje, IČ 70891168, Závodní  
353/88, 360 06 Karlovy Vary,**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2020, č.j. KK/3350/DS/19-3,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

**Odůvodnění:**

**[I] Předmět řízení**

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

1. Žalobou ze dne 28. 5. 2020, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 29. 5. 2020, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2020, č.j. KK/3350/DS/19-3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy (dále jen „prvoinstanční správní orgán“ nebo „magistrát“), ze dne 4. 11. 2019, č.j. 3204/OD-BODY/19 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce), které byly žalobci v kartě řidiče zaznamenány v období od 28. 11. 2014 do 28. 9. 2019, a provedený záznam 12 bodů, kterého žalobce dosáhl ke dni 28. 9. 2019, byl potvrzen. Žalobce se domáhal též zrušení prvoinstančního rozhodnutí.
2. Bodové hodnocení řidičů je upraveno v § 123a až 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“ nebo „zákon č. 361/2000 Sb.“).
3. Správní řízení je upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

### [III] Žaloba

4. Žalobce vymezil dva žalobní okruhy - nedoručení prvoinstančního rozhodnutí zmocněnci (bod II. A žaloby) a absence náležitostí rozhodnutí (bod II. B žaloby).
5. Žalobce namítal, že byl ve věci zastupován zmocněncem. Žalovaný však své rozhodnutí doručoval pouze žalobci, nikoliv zmocněnci. Takový postup je nezákonný a má mj. dopad na běh lhůt. Jelikož žalobce byl ve věci zastupován zmocněncem, správní orgán byl povinen doručovat výhradně zmocněnci (odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2011, č.j. 5 As 19/2010-42: *„Zastoupený účastník vykonává svá práva prostřednictvím svého zástupce; nezastoupený účastník vykonává tato práva sám. K zachování práv účastníka řízení je pak třeba, aby tato práva byla správními orgány dodržena u nezastoupeného účastníka ve vztahu k účastníku samotnému, u zastoupeného účastníka ve vztahu k jeho zástupci (...) Zda měla být tato práva dodržena vůči účastníku samému či vůči jeho zástupci závisí na tom, zda konkrétní úkon, který je správním orgánem vůči účastníkovi učiněn, je činěn vůči účastníku v té chvíli zastoupenému či nezastoupenému.“*). Ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu stanoví, že *„s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.“* Doručení písemnosti zastoupenému nemá účinky na běh lhůt, pokud zákon nestanoví jinak. To znamená, že je-li na doručení písemnosti vázán počátek běhu určité lhůty, je pro běh lhůty rozhodný okamžik doručení písemnosti zástupci; to, zda a kdy byla písemnost doručena zastoupenému, je pro běh lhůty nepodstatné. Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku sp. zn. 78 A 5/2011 konstatoval mj. toto: *„Pokud doručení písemnosti zastoupenému nemá účinky na běh lhůt dle § 34 odst. 2 věta druhá správního řádu, v praxi to znamená, že případná lhůta pro provedení určitého úkonu, jež by z takové písemnosti vyplývala, se bude obecně počítat nikoliv od doručení písemnosti zastoupenému, ale výlučně od doručení písemnosti zástupci.“*
6. Jelikož prvoinstanční rozhodnutí nebylo doručeno zmocněnci, řízení na úrovni prvoinstančního správního orgánu nebylo dle názoru žalobce ukončeno vydáním

rozhodnutí, neboť dle § 72 odst. 2 písm. a) správního řádu platí: „Vydáním rozhodnutí se rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: „Vypraveno dne:“.“ Písemné vyhotovení rozhodnutí musí být v souladu s § 19 správního řádu předáno k doručení účastníkovi řízení, a pokud je účastník řízení zastoupen zmocněncem, pak jeho zmocněnci. Vydáním rozhodnutí se nerozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení komukoliv, ale pouze tomu, komu doručeno být má. V daném případě tedy prvoinstanční rozhodnutí *de iure* vůbec nebylo vydáno, jelikož nikdy nebylo předáno k doručení zmocněnci žalobce. Jestliže se žalobce sám proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvolal, jednalo se o odvolání předčasné, podané před vydáním rozhodnutí, které tím, že jeho písemné vyhotovení nebylo předáno k doručení zmocněnci, vůbec nebylo vydáno.

7. Stran druhého žalobního okruhu žalobce připomněl, že dne 1. 11. 2019 doručil prvoinstančnímu správnímu orgánu své vyjádření k věci. Magistrát se však s předmětným vyjádřením v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal a zcela ho ignoroval, což žalovaný odůvodnil tvrzením, že „na předmětné vyjádření již nebylo správním orgánem I. stupně reflektováno, neboť - jak sdělil správní orgán I. stupně, jednalo se o mínění již vypracovaného rozhodnutí a doručení dodatečného písemného vyjádření odvolatele.“
8. Takové tvrzení je samo o sobě nepřezkoumatelné, když se žalovaný odkazuje pouze na údajné „sdělení“ prvoinstančního správního orgánu, aniž k němu uvedl jakékoliv bližší údaje (např. kdy bylo vydáno a doručeno, číslo jednací apod.) a neuvádí ani, zda je ono sdělení součástí spisového materiálu. O žádné „mínění již vypracovaného rozhodnutí a doručení dodatečného písemného vyjádření odvolatele“ se navíc nejednalo, když zmocněnec žalobce doručil prvoinstančnímu správnímu orgánu vyjádření 1. 11. 2019 a ten odeslal žalobci (nikoliv však zmocněnci) prvoinstanční rozhodnutí až dne 4. 11. 2019.
9. Ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu stanoví: „V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“ Absence těchto zákonných náležitostí v rozhodnutí, tedy uvedení informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, bez dalšího zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, a tedy jeho nezákonnost. Rozhodnutí nezákonné pro nepřezkoumatelnost pak lze jediné jako nezákonné zrušit. Nepřipadá v úvahu, aby nepřezkoumatelné rozhodnutí nadřízený orgán přezkoumával, neboť to je vyloučeno již pojmově – nepřezkoumatelné rozhodnutí jednoduše nelze přezkoumávat. Stejně tak nezákonné, nepřezkoumatelné rozhodnutí nelze potvrdit jako zákonné, jak to učinil žalovaný.

### [III] Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný se k věci vyjádřil v podání ze dne 3. 7. 2020, v němž konstatoval, že podstatou podané žaloby je tvrzení žalobce, že žalovaný doručoval rozhodnutí pouze žalobci, nikoliv zmocněnci. Toto tvrzení se nezakládá dle žalovaného na pravdě, což lze přezkoumat nejen

ze spisu, ale i ze samotného tvrzení žalobce, který vzápětí uvedl data (byť nesprávná) doručení rozhodnutí o odvolání účastníku řízení a zmocněnci.

11. V této souvislosti je rovněž nepravdivé tvrzení žalobce, jak píše v žalobě pod bodem „I. *Dosavadní průběh řízení*“, že rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 6. 5. 2020 a zmocněnci dne 12. 5. 2020. Správná data doručení, jak je ostatně opět přezkoumatelné ze spisové dokumentace, jsou - doručení rozhodnutí o odvolání žalobci dne 30. 4. 2020 a doručení rozhodnutí o odvolání prostřednictvím datové schránky jeho zmocněnci dne 4. 5. 2020. (*Pozn. doručení rozhodnutí o odvolání zmocněnci prostřednictvím datové schránky bylo označeno jako doručení fikcí, aniž by se do schránky přihlásila osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu.*) Stran časové posloupnosti žalobcem doplněného vyjádření k podkladům pro rozhodnutí (doručeného správnímu orgánu prvního stupně v pátek dne 1. 11. 2019 v 19:07 hod.) prostřednictvím datové schránky dodatečně zvoleným zmocněncem (poté, co se osobně žalobce dne 31. 10. 2019 seznámil se spisem) žalovaný konstatoval, že žalobce do 31. 10. 2019 při seznámení s podklady pro rozhodnutí vystupoval bez zmocněnce. V pátek dne 1. 11. 2019 v 19:07 hod. bylo do datové schránky doručeno na podatelnu správního orgánu prvního stupně doplněné vyjádření k podkladům, jehož součástí bylo zplnomocnění sepsané dne 31. 10. 2019 pro pana P. J. pro jednání před správním orgánem prvního stupně pro danou věc. V pondělí dne 4. 11. 2019 správní orgán prvního stupně rozhodl ve věci námitek proti dosaženému počtu 12 bodů. Úřední oprávněná osoba rozhodující ve věci předala rozhodnutí (písemnost) k vypravení na podatelnu úřadu v dopoledních hodinách dne 4. 11. 2019, o čemž svědčí evidenční číslo písemnosti MMKV-157944/19. S ohledem na rozdělení a třídění pošty podatelnou a s povinností prvotně předložit došlou poštu vedoucím odborů je běžnou denní praxí, že se došlé písemnosti náležející konkrétnímu zpracovateli (úřední oprávněné osobě) dostanou do jeho dispozice nejdříve kolem 13. hodiny, tedy v odpoledních hodinách, popřípadě až následujícího dne. V pátek dne 1. 11. 2019 v 19 hodin již na podatelnu úřadu nikdo došlou poštu netřídil. Je tedy patrné, že k přerozdělení a roztrídění pošty podatelnou z večera dne 1. 11. 2019 došlo ráno dne 4. 11. 2019 a ke zpracovateli (oprávněné úřední osobě) se písemnost označená jako „doplněného vyjádření k podkladům pro rozhodnutí“ dostala teprve po předání rozhodnutí k vypravení dne 4. 11. 2019. O tom svědčí vyšší evidenční číslo předmětné písemnosti (doplněného vyjádření k podkladům) MMKV 157988/19 (viz spis str. 36 a 40).
12. Žalovaný dále konstatoval, že žalobce tuto žalobní námitku v odvolání nikterak nenapadl a ponechal ji až jako stěžejní žalobní důvod.
13. Zvolené postupy doplněného vyjádření k podkladům prostřednictvím později zvoleného zmocněnce cestou datové schránky považoval žalovaný za propracované účelové, stejně tak jako neodůvodněné vyžádání všech pokutových bloků bez jakékoli relevance zpochybňující přestupky v dopravě, jež měly za následek toliko bezdůvodné prodlužování řízení. Žalovaný se nemohl podílet na vyvracení bezobsažných námitek, které ostatně vyhodnotil již správní orgán prvního stupně, nicméně se k doplněným námitkám vyjádřil v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce výše popsaným přístupem zatěžoval námitkové řízení nadbytečnými úkony, čímž řízení o námitkách (z úhlu pohledu žalobce) úspěšně, avšak neodůvodněně prodlužoval.

14. Nicméně, rozšířeným obsahem dodatečného vyjádření se žalovaný zabýval a dospěl k závěru, že doplněné vyjádření k podkladům pro rozhodnutí obsahující rozšířené námitky, nespádají do kategorie těch skutečností nebo důkazů, které by žalobce nemohl uplatnit dříve. Záznamy bodů byly provedeny v souladu s § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalovaný vycházel ze zákona a z přesně vymezeného předmětu řízení o námitkách proti zaznamenaným bodům v kartě řidiče. Správní orgán prvního stupně neměl od žalobce k dispozici takové důkazní prostředky, které by opodstatňovaly podání námitek, o dodatečném zplnomocnění zmocněncem v době svého rozhodování správní orgán prvního stupně nevěděl a dozvěděl se o něm v době, kdy bylo rozhodnutí o námitkách předáno k přepravě podatelně úřadu (viz výše uvedená evidenční čísla předmětných písemností). Žalobce žádné důkazy ke zpochybnění přestupků nenavrhнул, ani neuvedl. Žalovaný svůj názor čerpal z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č.j. 3 As 19/2011-74, kdy posoudil pečlivě právní otázku, zda v projednávané věci došlo na základě námitek ke zpochybnění údajů v oznámení od Policie ČR. Dospěl k závěru, že prvotně obecným obsahem námitek tomu tak nebylo a posléze doplněné vyjádření k podkladům pro rozhodnutí bylo podáno účelově tak, aby bylo možné napadnout správní orgány z opomenutí či nereagování na všechny námitky. Žalovaný vycházel z podstaty věci, nemohl situaci vyhodnotit jinak, než že správní orgán prvního stupně nemohl na doplněné vyjádření k podkladům (odeslané v zastoupení zmocněncem, prostřednictvím datové schránky, v pátek večer) ve svém rozhodnutí reagovat, bylo-li odesláno výše popsaným způsobem. Žalovaný převzal vypořádání s doplněným vyjádřením k podkladům prostřednictvím zmocněnce na sebe.
15. Žalovaný na postupu správního orgánu prvního stupně neshledal pochybení. Odvolání, jehož obsahem byla mimo jiné informace o podaném podnětu k přezkumnému řízení na poslední ze zaznamenaných přestupků v dopravě adresovaný Policii ČR a žádost o přerušování řízení, kterou správní orgán prvního stupně usnesením zamítnul, směřovalo proti údajnému nereflexivnímu doplněnému vyjádření k podkladům, avšak o absenci doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zmocněnci odvolatele zde nebylo řečeno ničeho. Odvolací správní orgán byl ve shodě se správním orgánem prvního stupně, kdy neshledal pochybení a rozhodnutí potvrdil.
16. Nelze přijmout tvrzení žalobce, že je rozhodnutí nepřezkoumatelné a že žalobce podal odvolání předčasně a že nemohlo být vůbec přezkoumáno, nebylo-li zmocněnci odvolatele vůbec doručeno. Ke způsobu a načasování doplněného vyjádření k podkladům pro rozhodnutí se žalovaný vyslovil v tom smyslu, že správní orgán na ně reagovat nemohl, neboť mu nebyly důvody doplněného vyjádření známy. Další písemnosti poté, co vešlo ve známost zmocnění žalobce, byly písemnosti odesílány správním orgánem prvního stupně, tak žalovaným datovou schránkou zmocněnci. S doplněným vyjádřením k podkladům pro rozhodnutí se žalovaný vypořádal v odůvodnění žalobou napadeném rozhodnutí. Žalovaný je přesvědčen, že žalobce měl předem plánované načasování pro takto doplněné vyjádření k podkladům pro rozhodnutí, neboť mu chyběly argumenty vyvracející správnost a opodstatněnost zaznamenaných bodů.
17. Žalobce v odvolání absenci doručení rozhodnutí zmocněnci nenamítal. Zápis bodů jsou v napadeném rozhodnutí řádně, dostatečně zdůvodněny a podloženy. Žalobce na svých právech krácen nebyl.

18. Žalovaný trval na tom, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení žalobcových práv a bylo vůči němu postupováno v souladu se zákonem. Žalovaný považoval žalobcovy námitky za vyvrácené, bezpředmětné a neopodstatněné, a proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

#### [IV] Posouzení věci soudem

19. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
20. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
21. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
22. Ve věci bylo soudem rozhodnuto v souladu s § 51 odst. 1 věty první i druhé s. ř. s., neboť s tím souhlasili oba účastníci řízení.
23. Prvoinstančním rozhodnutím byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, které byly žalobci v kartě řidiče zaznamenány v období od 28. 11. 2014 do 28. 9. 2019, a provedený záznam 12 bodů, kterého žalobce dosáhl ke dni 28. 9. 2019, byl potvrzen. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
24. Žaloba není důvodná.
25. Žalobce primárně namítal (bod II. A žaloby), že byl ve správním řízení zastoupen, avšak *„žalovaný své rozhodnutí doručoval pouze žalobci, nikoliv zmocněnci“*. Soud ve správním spisu ověřil, že toto tvrzení není pravdivé, neboť napadené rozhodnutí bylo doručeno jak žalobci (dne 30. 4. 2020), tak jeho zástupci (do datové schránky fikcí dne 4. 5. 2020).
26. V téže části žaloby ovšem žalobce zároveň tvrdil, že jeho zmocněnci nebylo doručeno rozhodnutí prvoinstanční. Soud v té souvislosti zjistil ze správního spisu následující skutečnosti. Prvoinstančnímu správnímu orgánu byly dne 1. 11. 2019 (pátek) v 19.07 doručeny do datové schránky dvě písemnosti – *a)* žalobcova plná moc k zastupování ve správním řízení pro P. J. datovaná dne 31. 10. 2019 a *b)* vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí. Z vyjádření žalovaného k žalobě vyplývá, že v rámci praxe úřadu je běžné, že se došlé písemnosti dostanou do dispozice oprávněné úřední osoby odpoledne (kolem 13.00) téhož dne, příp. až následující den. K roztřídění a přerozdělení pošty z pátečního večera (ze dne 1. 11. 2019) došlo až v pondělí dne 4. 11. 2019 v dopoledních hodinách, a do dispozice oprávněné úřední osoby se tak plná moc i vyjádření dostaly až odpoledne toho dne. Prvoinstanční rozhodnutí však bylo vypraveno v pondělí dne 4. 11. 2019 v dopoledních hodinách (a žalobci bylo doručeno dne 13. 11. 2019).
27. Z uvedeného je zřejmé, že v době vydání (a vypravení) prvoinstančního rozhodnutí byla již žalobcova plná moc doručena prvoinstančnímu správnímu orgánu. Byť žalovaný

argumentuje správní praxí obvyklou v rámci prvoinstančního správního orgánu, soud musel přitakat žalobě, že prvoinstanční rozhodnutí mělo být ve smyslu § 34 odst. 2 správního řádu doručováno nikoliv žalobci, ale jeho zástupci. Ze strany správního orgánu tak došlo k procesnímu pochybení.

28. Pro rozhodování soudu bylo podstatné, zda se jednalo o takové pochybení, které mělo vliv na zákonnost rozhodnutí (příp. řízení, v jehož rámci byla obě rozhodnutí vydána). Soud dospěl k závěru, že nikoliv.
29. Předně, žalobce sám ani neuvedl, jak tento nedostatek při doručování rozhodnutí negativně zasáhl do jeho veřejných subjektivních práv. A jak je patrné ze správního spisu, žalobce se proti prvoinstančnímu rozhodnutí včas odvolal, toto odvolání bylo věcně posouzeno žalovaným a bylo o něm rozhodnuto napadeným rozhodnutím. Soud tak neshledal nic, čím by se pochybení prvoinstančního správního orgánu negativně promítlo do žalobcových práv.
30. Soud se rovněž neztotožnil s žalobní argumentací, podle které nebylo prvoinstanční rozhodnutí vůbec vydáno. Podle § 71 odst. 1 písm. a) správního řádu [nikoliv podle § 72 odst. 2 písm. a) správního řádu, jak uvádí žalobce] platí: „*Vydáním rozhodnutí se rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: „Vypraveno dne:“*“. K vydání prvoinstančního rozhodnutí tedy došlo dne 4. 11. 2019, neboť toho dne (podle tvrzení žalovaného v dopoledních hodinách) byl předán stejnopis jeho písemného vyhotovení k doručení. Žalobcova konstrukce o nevydání prvoinstančního rozhodnutí vystavěná na domnívané nutnosti „*předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19 účastníkovi řízení*“ nemá oporu v zákoně, neboť správní řád nespojuje „vydání rozhodnutí“ s tím, že bude doručováno účastníkovi řízení (nebo jeho zástupci), ale pouze s tím, že je předáno k doručení podle § 19, tedy k doručení skrze technické způsoby předvídané tímto ustanovením (např. prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, do datové schránky kontaktního místa veřejné spravy).
31. Nedůvodné byly shledány i námitky vyjevené v části II. B žaloby. I tu lze především odkázat na časosledné údaje vyjevené výše ohledně doručování plné moci. Vyjádření žalobce k podkladům pro vydání rozhodnutí bylo doručeno společně s plnou mocí do datové schránky prvoinstančního správního orgánu dne 1. 11. 2019 (pátek) v 19.07 a stejně jako plná moc se dostalo do dispozice oprávněné úřední osoby až odpoledne dne 4. 11. 2019, tedy po vypravení prvoinstančního rozhodnutí. Z tohoto důvodu nebylo na žalobcovo vyjádření v prvoinstančním rozhodnutí skutečně reagováno.
32. Nicméně, soud považuje za nezbytné na tomto místě připomenout kategorický požadavek na konkretizaci žalobního bodu. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí být z žalobního bodu patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Každá taková námitka (bod) musí být dostatečně konkrétní. Z povahy soudního řízení správního vyplývá, že je to žalobce, který obsahem podání – žaloby – vymezuje rozsah přezkumu jím napadeného rozhodnutí. Je tedy na žalobci, jak prostřednictvím žalobních bodů vymezí přezkumnou činnost soudu. Nejvyšší správní soud došel ohledně náležitostí žaloby proti rozhodnutí správního orgánu k tomuto

*závěru: „I. Líčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věci určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. II. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. III. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“ [viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č.j. 2 Azs 92/2005-58, publikovaný pod č. 835/2006 Sb. NSS, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou k dispozici na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)].*

33. Účastníci řízení by tedy měli svá podání náležitě konkretizovat. Námitka, má-li být kvalifikovaná, by měla být konkrétní, protože na obecnou námitku těžko žádat jinou odpověď, než opět relativně obecnou. A to se netýká jen žalobních bodů, toto kritérium jistě dopadá i na námítky odvolací, jakož i na nejružnější vyjádření účastníků řízení či obsah podkladů pro vydání rozhodnutí.
34. Žaloba uvedeným parametrům v bodu II. B nedostála. Žalobce, krom obecných tvrzení o tom, jaké náležitosti má mít rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu (a tedy dovozované nutnosti vypořádání se se zasláným vyjádřením), neuvedl nic konkrétního stran toho, jak bylo zasaženo do jeho práv. Nevyjevil, co z onoho vyjádření považuje za natolik zásadní, že nevypořádání se s onou argumentací ze strany správního orgánu by mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalobce na jakákoliv konkrétní rezignoval.
35. Žalobce se v žalobě věnoval toliko procesním pochybením správních orgánů, aniž by jakkoliv zpochybnil samotná jednání, za která mu byly zaznamenány body do bodového hodnocení v evidenční kartě řidiče či počet bodů za tato jednání, a proto se jimi v rámci vypořádání žaloby v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. nezabýval ani soud.
36. Jelikož soud na základě výše uvedené argumentace neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

#### [V] Náklady řízení

37. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

#### Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 18. 5. 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.  
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.